

Durfje Daantje met Uil bij de rivier

Na het bezoek aan de Durf Dierenhut loopt Durfje Daantje verder door het winterbos. Haar neus voelt helemaal koud.

Bij de rivier ziet ze Uil zitten, op zijn favoriete boomstronk. Voor hem liggen bruine blaadjes van de kastanjeboom.

Hij pakt er eentje op, legt het op het water en fluistert:

“Dag, niet-fijne gedachte, die zegt dat ik geen foutjes mag maken. Jij mag met de rivier mee.” Het blaadje draait een rondje en drijft langzaam weg.

Durfje Daantje kijkt verbaasd toe. “Wat doe je, Uil?” vraagt ze.

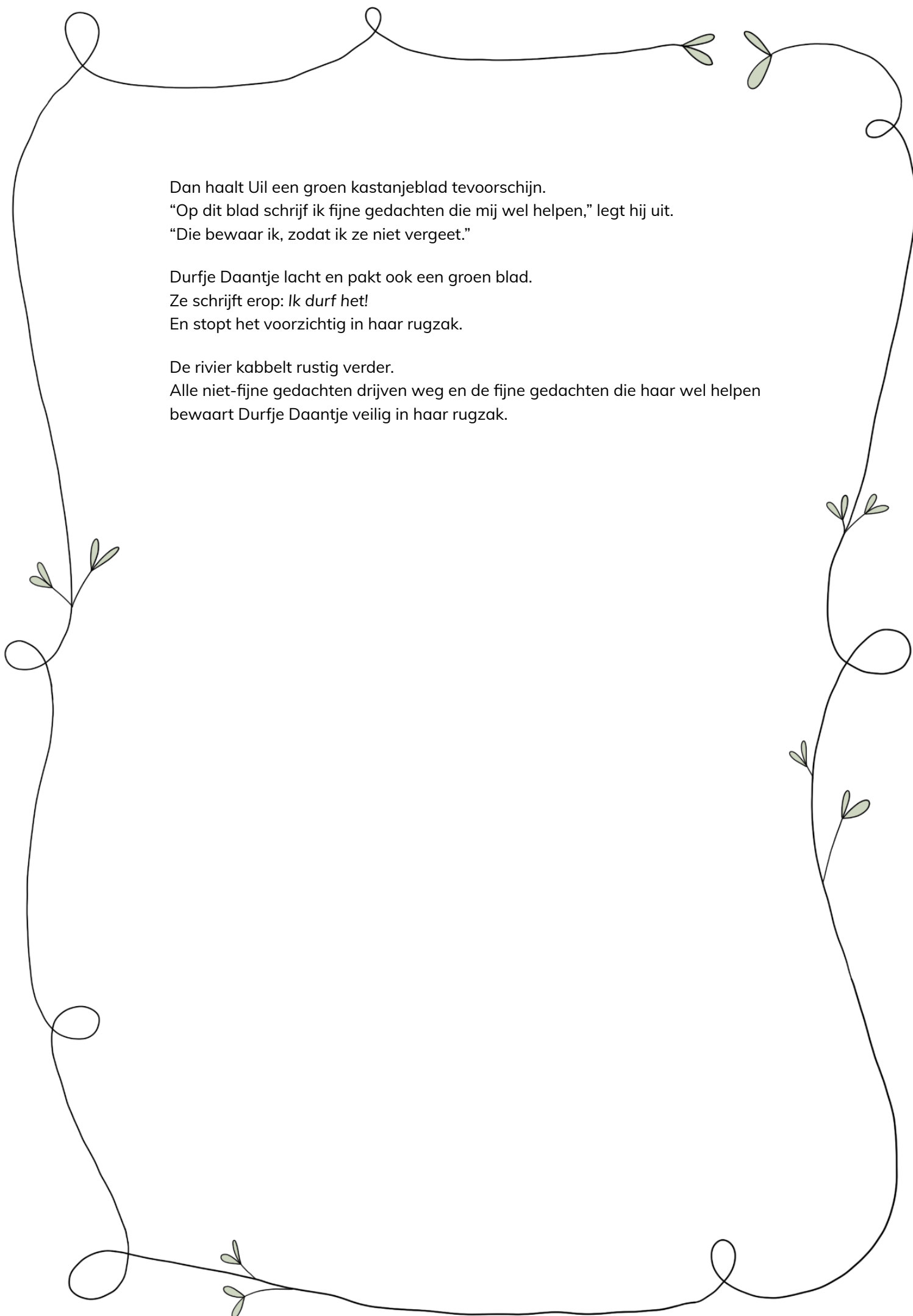
“Ik laat mijn niet-fijne gedachten los,” zegt Uil rustig.

“Gedachten die me niet helpen, laat ik in de rivier wegdrijven.”

Durfje Daantje pakt ook een blaadje.

“Dag, gedachte dat ik het niet durf,” zegt ze zacht.

Ze kijkt hoe het blaadje wegdrijft en voelt zich meteen blijer.

Dan haalt Uil een groen kastanjeblad tevoorschijn.
“Op dit blad schrijf ik fijne gedachten die mij wel helpen,” legt hij uit.
“Die bewaar ik, zodat ik ze niet vergeet.”

Durfje Daantje lacht en pakt ook een groen blad.
Ze schrijft erop: *Ik durf het!*
En stopt het voorzichtig in haar rugzak.

De rivier kabbelt rustig verder.
Alle niet-fijne gedachten drijven weg en de fijne gedachten die haar wel helpen
bewaart Durfje Daantje veilig in haar rugzak.